

MAKKAI ÁDÁM

Forr a világ bús tengere

*Forr a világ bús tengere, oh magyar,
 Ádáz Erynnis lelke uralkodik,
 S a föld lakóit vérbe mártott
 Tőre dühös viadalra készti.*

*Hervad már ligetünk s diszei hullanak,
 Tarlott bokrai közt sárga levél zörög.
 Nincs rózsás labyrinth, s balzsamos illatok
 Közt nem lengedez a Zephyr.*

(Berzsenyi)

I.

*Bankárkezekről vérzik a fél világ –
 az értelem csak kompjuter: így kihág,
 s az „Egyesült Európa” lelkét
 többezer évre bilincsbe verték.
 Ez hát a sorsunk... Berzsenyi, Berzsenyi,
 nem csak minket kell etetni, menteni,
 vonyítva sír a földkerekség:
 nincs szemetét hova eltemessék.
 Hervad már a világ, rothad a tenger is –
 újfent győz a majom, fán ül az ember is,
 szívünk nedve a nyersolaj.
 Immár hétmilliárd rabnak a lelke dúl
 nyelvünk rongyra szakadt gyógyíthatatlanul,
 szónk csak egy, a lenyelt sohaj.*

II.

*Hogy szónk csak egy van – s az a lenyelt sohaj –
 ha zúgni tudnánk tán nem is volna baj,
 de lásd, kik egykor síkra szálltunk
 nyugdíjasok vagyunk, bekakáltunk.
 Álmodtunk egykor szép demokráciát,
 most készek volnánk átkaink szórni rád
 te elpocsékolt, régi eszmény:
 kapitalista vagy s álkeresztény.
 Ám ha ég a parázs még a gödörbe' lent,
 hosszas várakozás kínja mit is jelent?
 Fából vaskarikát netán?
 Szótlan szóra fakad mind ami bent akad,
 míg porrá nem esik mind, ami fennmarad:
 mindent elnyel a Föld s kihány.*

III.

*Hogy mindig mindent elnyel a Föld s kihány?
 Hány százmillió iszonyat-év után
 lett kőolaj és szén a fertők
 és dinoszauruszi pálma-erdők –
 más kontinensek – eltűnt öbleiből?
 Itt minden élő „eszik” s így: ölni öl,
 s bár nincs „gonoszság” csepp se benne
 kihalna miután tönkre menne
 mások húsa híján. Ám ha az almafát
 hozzászámítod és – ott volt az Ararát
 zátonyán, biz' a vén Noé
 nemcsak sült gödölyét, gyümölcsöt is evett –
 világ-minden-evő lesz, ember, a neved,
 s mégis szebb, mint a gyilkosé.*

IV.

*Mégis szebb volna tán, mint a gyilkosé
 ha „gellert” lőtt neved – ez a ricochet! –
 úgy ütne vissza, hogy ne kelljen
 szembepisilni a számum ellen?
 Mert jaj csak így jár minden az ég alatt:
 ettél, tehát gyilkos vagy. Minden falat
 mi szádon átmegy egy más élet
 – vak beleid – temetőjévé lett.
 Ember, ám ne búsulj! Élnek az angyalok,
 vad Erynnis után szólít az „ÉN VAGYOK”
 Krisztus mondja: „Ne féljete!”
 S bár elpusztul a Föld, s vele hal Nap s a Hold,
 újabb létre virrad mind, ami halva volt:
 hit-reményünk a fényjelek.*